

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 559. Pelagii Pap. Annus 5. Ivstiniani Imp. Annus 33.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

prolonganda uoluntate tempus sufficiat, nec facultas dicendi. Ag-
qua, quae ducimus, sicut et ipsi poterunt ad concordiam de re-
quias facientes faciendam, hucusque Euagrius de ma-
gno legatore, verum tamen maximo revera iustiorum
procuratore. Ata quibusnam alius uulnus iniustis actibus
potuit, qui nec veritus est in ipsum Romanum Pontifi-
cum mandatum iniungere ita misericordia propter illo vita, insti-
tuato de cibis, cum se hispura se contra Dei factos sanctos
cerdos exire, sed haec fatis: ad resiam Occidenta-

Hoc eodem anno, quem diebus adnotatum post
Confessionem Basili decimorum septimum magnus ille Ecclesie
Narrensis Antilles S. Caffius ex hac vita feliciter
transit. Tertianus id eiusdem Ecclesie vetera monume-
ta tempore his verbis ad eius sepulchrum inscripto exa-
cerbat: Ramen exculta minera: inter tot enim tan-
que bella, quibus eterna deuastata, bonorum literarum
campum spinosa repleverant.

Cogitaverunt Presul de munere Christi,
Quam fato aeternis nos ducimus vita.
Tu ergo quis ad eum prece nos membra benigna.
Hi, fratres, te ra mui credita membra.
Anus meum in pace requiescat. Fauca sepulcrum.
Candala equum te nos congruo facta.

D.D. ANN. XII. M. VIII. D. X.

RR. IN PACE. PR. KAL. IVL.

V. CLASSE XI. AN. XVII. Vides sanctissimum virum ex co-
ingo (vulnus etiam pleriq; vici) sanctissimi contigit
vocamentum Episcopatum, egregii clarissime luctabre
cum praedictam memoriam annis singulis in Ecclesia
celebrandum Ecclesiasticis tabulae edidit. dum die ipsius na-
tali, quibus defecit in Sanctoro Gregorio Papa a:
Vt nra reverentia Caffi ex Narni exsipa. s. opus, qui quoti-
diuum presul est in se ualere deo faciendum, capta in Lycyni in
malo fortunatum arcana malebat, mandatum Domini
per suam sui puerum presbyteri suum cepit, dicens: Age, nos
agnoscere quod oportet non est per tuus, non est per manus
meas, sed per apostolorum venies ad me. Crederemus tibi mercede
tua. Qui post annos septem, ipso ut alio apostolorum dicitur, sum
Miguelum filium, pergit isti & mysteria sacra communione
autem corporis exultat. haec enim de Caffi translatu lan-
guis Gregorius.

Hoc eodem anno magnus ille Ioannes cognomento
Silentius ex Episcopo ana-horeta, de quo compluta
superiorum dicta sunt, ex hac vita migrale repetitur
annos octauos centum quatuor, ut liquet a lettere Cyril-
lieni discipuli, quem Euonymus & aliorum illustrum
meachorum res gestas scripti mandatis diximus: licet
agones eius ad eos hereticos praefere in vero O. g. ni-
sta ab aliis confundens fuisse testitur quonamobrem i-
psius Sancio praeclariora pretermisuisse videtur potest. Sed
an ipsum ita perorantem: Haec quod ampa ex malisuse-
lata manu littera, multum narrare cui de fiducia certami-
neque solitus ad arbitrium Originis & Thiodori Asaphus do-
gma & eorum, qui ea defendebant, & persecutiones, quas co-
gnovit Euangelio pro dei reu sustinuit apostolici. Sed que ab
tunc hinc regule sunt, res in narrando aliis. Scilicet enim fore, ut
multi (sicut et confitit arcana) post eum decessum fuldeant scri-
ptum etiam curam & persecutiones & pericula, quae finitum
pro saepta Orthodoxa, ritorumque & rei ab eo gloriosi gelas, &c.
Sed huius carmen magno detimento eius temporis hi-
storiae veritatis. Quod ad rationem etiops eius oblitus
permittit, fari id iquiet, ut quem natum idem Cyrilus
tradidit anno quanto Imperii Marcianni Aug. qui est annus
Domini quadringentiesimus quinquecentimus quartus,
& conculcans annos centum & quatuor, cum hoc anno
debetum opus sit affirmare: quem inter Sanctos in ta-
bulas ecclesiasticas relatum, cum Orientali, tum Occi-
dentali Ecclesia annuerteria memoria cole. Hic
vero retum gestarum anni huius
finis elo.

* *

I E S V C H R I S T I

Annus 559.

PELAGI PAP. IVSTINIANI IMP.

Annus 5. Annus 33:

Quidam in illustri Aug. triplex annus certius, & post Basili
Consulatu decimus p. annus intercribitur
quo Pelagius Papa, ubi edidit annos quatuor, mensis
decem, diej. decem & Octo, ex hac vita migrale feci-
da Marietta ex Anatolij commentario, qui scriptus ha-
beatur in Vaticana bibliotheca, ex quo ista exscriptum
quisbus erroris redargutur, qui cumdeinde sedis annos
vnde et aliquip menes ad dies ponunt, quicunque anno
sequenti eumdem mortuum tradunt. Sed quae de ipso
scriptum scripta reperiuntur, nec quo facta sunt anno de-
scribi possunt, his veluti appendicem apponamus. De
eodem enim Pelagi, hoc Hadrianus Papa in epistola ad
Carolum magnum de imaginibus: Multo amplius versu
sanctissimi successores dominus Pelagius & dominus Iohannes
mita magnitudini Ecclesiam apostolarum a solo adscicantes, bi-
floris stans lacrimam in mortuorum, quam in variis coloribus cum fa-
ciu pingentes imaginibus, & non, vixque hanc huius aenam re-
tantur, hec Hadrianus. Porro de eadem basili iusta Pelagio
compta, à Ioanne vero successorre perfecit idem qui supra
Anastasius membra in Ioanne, tamquam titulus Philippi
ante Iacobini sanctorum Apostolorum consecratam si-
ficavit, ex antiquis Vaticanae basilice monumentis à Ma-
lio collectis, debolita à Ioanne Papa basilica à Pelago
cepta haber verum hunc:

Pelagius caput, complevit Papa Iohannes, recitatur ab eo-
den & epitaphium Pelagi Pap. in scriptum his versis:
Terrenus corpus laudans hoc forte signabat
Nil sancti me ita d' rogatio a vita,
Piu. t in arce poli colossi ince beatus.
Vint & b' c' condit' per pa' facta locu'.
Surge induit' certus, dex' ramque tenem'nt
Anglica patrem serpiente manu.
Virtutum numeret titulos Ecclesie Peti,
Quos venitura vt' fascia ferre queant:
Rektor apostol. ea Fidei veneranda retext.
Dogmata que ciare confitue' Pareat.
Eloquio curans erroris schismate lapsos,
Vt veram teneant corda plata Fidem.
Sacrauit mulier d' uira lege ministros,
Nil pretio faciens immaculata manus,
Capinos redimens, miseris faciunt' et promptus,
Panperibus nonquam parva negre fisi.
Tristis participans lat' moderata' opinio'
Alterius genitus credit' illi flos.
Hic requiecit Pelagius Papa, qui sedet annos quatuor, mensis
decim, dies decim & 3. deposit. 4. Non Marcius, hactenus ibi
Quod vero ipse carat ad Ecclesiam Apostolorum, his op-
portune subliuendom, duximus antiquum bulla ex-
emplar' manu scriptum. Vaticane excerptum eiusdem Ioan-
nis III. cui chilmodi scriptio praeponita legitur his ver-
bis.

Exemplar' Bulla Papalem Terris, vidi dicim' h' sciam d' duo
decim' Apolo' orum' initiatam per Pelagius' predece' serem' fui,
& morte' presento non ab olutam anfumna fui, Titiunq; Car-
dinalem eam constitutiss' & agnata' eadem basili ex parochia fui.
Item diuersi donarii donati de fuit' ejus.

Iohannes Episcopus seruus seruus um' Dei, dilectis filiis Cardina-
libus & clericis Ecclesie' Apostolorum perpetuo in Clerigi' servitu
manentibus. Ex habebit in uno titulo plures fuisse al-
quando Cardinales presbyteros.

Quoniam primi tuum Ecclesiam posse incarnationem Christi
duodecim' apolo' predicatione illustrant, & operibus flos-
tuerunt, sicut in aliis etiamen legitur, quis uerat et rite
& in ejusdem erant illi omnia communia, ac pro Clerigi' fide' &
gloriam & decerantem gloriosi eterni sunt' iustus milia iacobini Vir-
bis Romae humilissimo Pontifici Eccl. iustam duodecim' apolo' orum
conformare*, quamvis Pelagius Papa bona memor & graue' for-

consum-
mare;

II.
DE B A S I L I :
C A X I I . A P O -
S T O L O -
R U M .

III.

<p>mem ante palatum Constantini incauerat, sed morte preueniuere in hanc etiam religione. Deinde patris nostrae incepta caput ante, quod ipsi dimisit domina grata optulerat, & vel perfectum usque finem adduxerat; hanc etiam & in Natale Apostolorum Philippi & Iacobi, quod est in Kalendis Maiis ad honorem omnium Apostolorum decenter dedicatum. Tunc Cardinalem illam constitutum, necnon & parvam sicut ceteri Tituli Viri habent de aliis & de aliis collegientur, si tantu[m] & tam honorabili basilica ratam & in omnibus deliberauit. Non enim laudarunt, si salutis adhuc extollendo labor auferimus, & alios dignos Ecclesiasticos non prenderemus.</p>	<p>Rursum vero quod ad Pelagi Papaz scripta arque ces gefas spectat, audi quis Papyeus b[ea]t[us] vir plane discessit ex Francorum Annalibus dicit, damn agit de Childeberto Rege: Childebertus in Italicis ad Pelagium Romanum Pontificem misit, rogatus in Catholicis Leonis romani aduersus Eutychianos sequeratur. Pelagius respondit, hunc illum Ecclesie probari impetravit Rex p[ro]fessorum libellum scripti. Ex hac Epistola Pelagi ad Childebertum, hoc ipse. Porro cum feribendi fidei protestationis libellum sic Epistola Pelagi occasio oborta illa suffic videtur, quod cum contra Trium capitula pro Quinto Synodo (vt vidimus) sententiatis legueretur, in inspicione laicis pietatis, offensio[ne] Catholicae fidei haud medocrem adductus esset: cum praeferunt defensiones Trium capitulorum illud ubiq[ue] vulgariter, ac parties exclaimarent, omnes qui gerent contra Trium illa capitula, impugnare Chalcedonense Concilium: qua quidem calumnia ut debitantrum animos liberaret, eam ad Childeberum de fide Catholica Pelagius epifoliam dedicato[rum] & prebellicis sanctis Gregorio ad Theodo[ri] Lindan[um] Regimam tandem ob causam oportuit.</p>
<p>Idcirco presente & consentiente fratrum n[ost]ri oris causa, nostra basilica concessum & attributum patrochliam determinamus, ita sive omnes capelle constitutis & consitituta, & populo, quamvis etiam ieros ihos comprecedentur, apostolicae basilicae pars continuitate deinceps penitus respondent, videlicet: A via vbi est calix marorum, & lajana mar novis magna gradibus excavata, cum omnibus dominis ante se: & inde iter recta Ecclesiam sancti Marcelli, & declinatur ad leuman, ante Ecclesiam S. Marci, qui est in salata, & inde rectius irruere productus per viam, quae sub monte Tapeto, sive ad arcum Clagedianorum, & inde iter ad viam ad leuman per viam (cum horum, quidicunque Merabilis, arque per scalam mortuorum sui ascensu per catenam montium) vsq[ue] ante Calibas marmoreis recta via, ac inde veritas ante arcum Pacis: deinde ad dexteram extensus iuxta laum monum super Cœtiviam, & exinde dermutus per Calicem montis ad horum Veteris, & deinde iter in Viam Salazarum, & exire in Flavianam, deinde descendens per Silicum, & traditur super formam Vergini inacta Monumentum, & deinde conseruator circa eandem formam etiam usq[ue] illuc, ubi dicitur Canella eiusdem formae, & exinde reculatur per viam usque Capricum cum inlata & i[st]i ex vro equa latere via ad profanationem Calicem mar marmorum, lapidem in gradibus excavatione.</p>	<p>Sed & ex eius illud obferunt: cum in dubium venit Romani Pontificis fides Catholica, non aliunde eis p[ro]totype confundere examinatione acquisitiōne, quam a fide tradita a predececessoribus quibus si contenta, nihil sit, quod possit eis erroris arguere, fecis si contra. Sic igitur Childebertus Rex de fide Pelagi subdubians, ad S. Leonis Papaz Epifoliam de recta fide ad Flavianum conferatam prouocauit: cui se in omnibus cum Catholica Ecclesia contentire cum profectis si scriptis Pelagi, omnem prorsus conceptiam de se suspcionem amotum.</p>
<p>Insuper ex facio nostro Venerio hac donaria contulimus, videlicet Crucem vnam auream praesentem libras fex, calicem vnum aureum pesantem libras duas, calices duos argentes pesantes libras quatuor, vestes quoque sericas cum genito aliis & auro contextas quatuor: libris etiam multis & varia eam adornare curauimus. In Ecclesie Apostolorum nostris mandubus constituta & dedicatae pars calibas termini statuta, ac donaria imparitatis ex parte Dei omnipotentis & B. Mariae & auditoriae Apostolorum Petri & Pauli & omnium Apostolorum benedictionem nostram, & sicutum pecatis orum remissione capitulo in ai privilegio obsecratorum & coadjuvariorum condonamus. Contradicentes autem & presuicatores, eadem audierat, & quaeque in hac membrana exemplificauit.</p>	<p>Hac autem at finem rerum gestarum Pelagi Papaz oportuit colloquio, cum nobis esset penitus incomptum, quanto eius Pontificatus anno contingit. Sed accidit, ut enī iam tempore (vt i[st]e superius dictum est) cum a lice ad nos esset ab Ecclesia Arelateni complures duorum Romanorum Pontificis ad diuersos Episcopos Arelateni data Epifolia, inter alias repetimus, eas de fide Catholica ad Childeberum Regem litteras scriptas, quae & ipse cum diu carcerem & Confinem, quod tamen data fuerint, ex hac Epifolia tunc ab eodem Pontifice ad Sapientiam, sive Sabaudiam, Arelateni, quod Episcoporum scripta postmodum intelligere, quod data legitur anno decimofero post Confusatam Basilij est annus Domini quingentis etiam quinquegloris sepiusimus Pelagi & vero Pontificatus annus teutius. Epifolia autem ad Sabaudiam sic se habet:</p>
<p style="text-align: right;">VI. DE PELA- GII PAP. SCRIPTIS.</p> <p>a. C. fidelis, de compo- sitione Epifolia.</p>	<p style="text-align: right;">VII. DE PELA- GII PAP. SCRIPTIS.</p> <p>Dilectissimo fratri Sapientio Pelagi.</p> <p>Tanta nobis est circa personam tua fraternalitatis affectio, ut nulla occasio transire silenter parauerit. Domine venientes Petrus vbi negotiatur, praesentia curavimus ad fratres tuos tuos scripta dirigere, fidem tuam, ut de incolumitate quaque vicissima data opportunitatis agnoscamus. Arque ide salutantis fraterno habeatur amore, indicamus, propriae Domino, circa nos omnium praefere geri. Et hortatorum ut si Epifolia, quam per diuinum atque subducendum fraternaliter tue ad exercitentium filium nostrum Childebertum Regem dixerimus, in qua influentis beatissimum Patrum nostrorum fidem Catholicam nostram per Dei gratiam sermonem deponimus, tam ipsi gloriosissimi Regi, quaecharitatis, vel alia fratris & Coepiscopi nostri placuerit, rescripto tua charitatis celestis agnoscamus.</p>
<p>Praeterea commandamus fratraliter dilectionis tue Romanis, qui illis hostilitati meru[er]e consigerunt, ut solarium fraternalitatis tua & contentiam, qualem peregrinatio gerni poset, inveniant: quos etiam filii nostri magni, antiquissimi vero fratres, laicis genitoribus tuis ex nostra persona volumus commendari, ut in sua contentia recognoscant, quantum apud charitatem tuam eu commendatione nostra proficiat.</p>	<p>Sed & illud ad commemorationem tua fraternalitatis adducimus, ut (sicut iam pridem scriptissime) vestes, una pamp-</p>

non regnare, i est cum illis & non caro atque sanguis de eo, quod, preponens Ecclesia eum posse non nobis dominum filium esse. Nam dicitur eum & non caro & non carnificia, & ad eum non venimus. Deo proprieitate dirigere quatenus se & crudeliter nrae carnis rancra restituere, quia tanta regula, & nrae carnis in curia regia est, ut sine dolor. Evangelio a cordis homines, qui hunc se in carnem nrae novantur, non possunt & aperte. Domini te ipsum sustinuit, frater charitatem. Data idonea Aprili anno 16.P.C. Epiph. Episcopum laetam ad ipsum Francorum regem Childebertum datus, in eodem codice posita sequitur illius verba.

Dicitur ergo gloriosissime atque prececcentissimo Childeberto Rego Pelaconi Episcopo.

Hominum genitus Salvator ut Dominus dei ipsius suocordens, ex eius nrae & voluntate nrae regni, qui in celo est, ut nrae salutem pareret pro pueris de quibus nec scandalum est quoniam si magna affectu comparatione possedit. Camigerit etiam de pulcherrima frumenta regi sit: quanto nobis studiorum a labore & fatigando, nrae amendo frumentorum secundum obsequium coquimus. Regis ministrorum, quibus nrae studiorum fideliter & sagaciter cura percursum sunt: ut eam ceterum Reginam viri magnitudine legum excellentia & vestris confidenter a nobis (ut decet) pugnaret, quemcum vobis aut state & coordinatione. Para Lenitatem audi per omnia & conleneri longiori debijimus, aut propter omnia nostra consolamenta sed deponimus. Et primus quis denudat nos eis partem, quia facilius sit, max et dixit imploramus, inde in emendatione predicti Prædicti Tomum pro Cælesti gloria regnante confidimus. Deo proprio, custodiore, manus nrae & propria confessione foz ait nrae. Ut autem deinceps nullius (quid alio?) usq; c omni res deest et c o q uia etiam illam adamam parvum in uiratate & illustre Reginam admotum facie & ematorem, id est propriis verbis confessione fidei quam tecum exponit, Debitorum quoque de ea lencatholica fide, quia in quaestus sancti Cœncilii statim sicut, sed & memorat & consolat, quia nrae alia semper tenet ac tenet Ecclesie nos sancto dei exultacione atque discordanter proficit ad Excellentiam vestram uulgo animandam necessario indicauit.

F. des Pape Pelaconi.

XIV. Cuius igitur in unum Dominum Patrem & Filium & Spiritum sanctum, patrem scilicet omnipotentem sempiternum in genito, & quoniam vero ex eisdem Patri & filiante vel in circa genito enim est omnis vel tempus, vel cuiusquam inveniatur omnipotenter, aqualem conempserit atque transfigurabatur. Spiritum quoque ardorem omnipotenter, utrumque patris & filii ac filio equalem, conempserit, eratque conphantas, quae ex parte incompaginantes procedens Patri & filio & spiritu, tres personas, sive tres substantias, sive tres substantias operantes, sive naturas, unum virtutem, unum operationem, sive beatitudinem, atque uniuspotestatis, ut triplex sit unitas & triplex unita unita uox domini veritatis diuinitatis, dicitur dicitur omnes gentes, baptizantes eos in nomine patris & filii & spiritus sancti. In nomine, inquit, non nominabim, ut & nrae dominum per indicacionem diuinae efficiens nrae officia & performance dñe istum enim suis demonstrationis proprietas, quia dum trinitas nrae dominum indictionem est, aquila testis in perficiunt. Et rursus equalitas personarum nihil certum est, nihil accedit in desperatio intelligi. Ita ut & rursus quod enim vera pars esse potest, quae sit deus, videlicet explicatione dñe isti nihil minus in fragulis, nihil amplius intelligatur in uerbo.

XV. Ex his autem sancta & beatissima atque consubstantiali Trinitate credo atque confidisco, ut nrae personam, id est, Filium Dei pro filio humani generis non nisi in temporibus defendimus, sed nrae patrem solum, nec mundi gubernacula relinquimus. & summe in sancta Virgine Maria sancto spiritu atque abundante virtute aliquid, eumdem Verbum ac Filium habet in vere existit, sed in virginis Maria clementer ingessum, & debeatitudinis uero carnem anima rationali & intelligenti animata: Nec ante creaturam fecit carnem, & postea su-

percrecisse filium Dei: sed licet scriptum est, Sapientia adsciente sibi dominum, mox artem in vero virginem, mox Verbi dei carnem factam, exindeque fini uita per incarnationem atque conversionem Verbi carnisque naturae Verbum ac filium Dei factum hominem, uiam in terraque natura diuina fecerit & humanam, Christum Iesum dominum vero cum eundemque verum dominum processisse, id est natum esse feruata integrata materua virginipatia: quia sic cum uirgo permanens genuit, quemadmodum uirgo conceperit, propter quod etiam deum fecerat uirgo, m. Mariam. Da genitricem vestram amittimus, sperare enim in創atum Dei uerum.

Est ergo uite atque idem Iesu Christi uerum filius Dei & idem ipse uerus filius hominis, perfectus in Ditate. & idem ipse perfectus in humanitate, uipote toni in sua, & idem ipse uirtus perfectus in misericordia nrae uirtutem suam ex domine matre, quod non est, ut non desideret esse, quod per primam, quia ex patre natura est, erat, propter quoniam ex deabus & ex duabus manutenebatur, inconcupiscentia credimus esse naturam: indutus quidem uita & ob assumptionem naturae & est ut uirgo Christus filius Dei per incarnationem inconsueta autem, quia si in uiram personam auctu subtiliter adueniret, credimus esse naturam, ut uirginisque proprietate formata, uirta consideretur in aeternum.

Ac propterea sicut sepe dicitur, uirum eundem, Christianum esse uerum filium Dei, & eundem ipsum uerum filium hominem confidemus, confubstantiale patri secundum Deitatem confubstantiale nebo eundem secundum humanitatem, per omniam similitudinem ab aliis peccatis passibilem carne, eundem ipsum impassibulum Deitatem. Quem sub Pontio Pilato sponte pro salute nostra passum esse carne confidemus, crucifixum certe mortuum carnem, & resurrexit ad glorificatio & incorpoream eundem in carne, & conuersum post resurrectionem com disciplulis suis, ac multitudine eundem ei ostendit, ut cor poterit ueritatem: & quad agmina, & deinde eisdem dñi puto, acindit se in celos, sed rexi tam ad exteram patri. Quam credo & confidemus secundum resurrectionem angelorum dñi, sicut acedunt in celo, ita venturus indicare uisus & mortuos. Omnes enim homines ab Adam usque ad consummationem facilius natos & mortuus, cum ipso ad in eundem uxori, qui non ex alio per eundem natus sunt, sed ad ter tertiæ, a terra autem de cœlo uirgines sunt, tunc resurrecti uero esse confidemus. & affare ante tribunal Christi, ut re ipsa uirgines quaque propria corpori, non & sibi sue bona sicut mel, & in eundem per largitionem gratiam Dei, uite ipsa misericordia in gloriam preparata, etenim uita premittitur donaturum, in seculum videat angelorum aliquo uillo cam lepus sui metu sine pectoris. Inquis autem ab trio rationum proprijs via tra apia in interitum permanentes, qui uiram dominum aut nou agnoverint, aut cogitant diversi capi prævaricationis ut reliquerint in panis, & tunc atque in extinguis illius ignis, ut sine fine ardant, iusti mo iudicio traauit.

XVI. Hoc est igitur fides mea & fides que in me dona misericordie dñe est, pro qua maxime paratus esse debere hec u. Petrus apostolus & praep. ad respondendum omni posuisse norabat. Nam: 10. uenit excellentiam vestram pro falso & ciuidam fidei, quam uia in corde habere gaudemus, prælustrarem curiam per uisueris Gallia vestra regione impendere, & illic landom seminantes (icut in caribus suis facere coram auctor) transi per præcitatim impetrante diffringant, & a quoque fratris & Coepiscopos nostros vel creditis, ut plebis ad diligenter exigit. Quia dñs uia de fidei non sine dolore oppresione sua, ut sed ad nrae fidei scandala Catholici, sonillares efficiant, etiam rebus fidem si simulante vindicare, maxime apud eos qui fraudes ipsorum & doles ignorant. Sed Deus qui plorans vestram contra inimicos pacem Ecclesiasticam misericordiam hunc tempore preparans, preflet uirum solitores & encumpratores exire, ut non prevalent intra sat sancte Ecclesiæ in illis partibus locorum suorum similes malignitatem. Periculum enim excellit, ut illam fidem si simulante vindicare, maxime apud eos qui fraudes ipsorum & doles ignorant.

XVII. Ad postremum autem haec de eo apud Anastasium: hic fecit ordinationes duas per monachum Decimum, Praetertem viginti sex diaconos novem, Episcopos per diversa loca qua-

c. Fran. 9.

XVII.

d. Abbr. 6.

XVIII.

c. Pet. 3.

Quod si negligenter; cum incepsit ac compulerit, posita praeponem
acerdotale officitum membrata per celat;

Nec quicquam per interregnum Dei defecit. * mta.
tar; quia Dei potesta considerum regorum terminum singu-
laris dominatione concludit. Quod si praeponerit; & ipsius of-
ficiam & predicta damnationis periculum ostinebit. Comp-
sisteribus utrum huic modo siemna distillentur imponimus, qui
sanctitas Ecclesia sub brevi largitate regis improba suscepione
paraverint.

Sed namque de his rebus penituline commouerunt, cum

iam anteacta temporis contra huic modo personas canonum
soffusis praeponit sacerdotes Domini ergo debuerint, ut mes-
metudo indulgentia ad similia perpetua improborum aucta-
tum adiudicat, quot idem provocaverit; sed nunc tarda, iniuriarum mole
deprisa, denunciatur quaeque Domini compellentibus, excusat.
Quod si ut, cui res Dei competit, in aliisque, vbi res agitur, maxi-
muae territoriis commouerit, sacerdotibus locis istis, vbi habi-
tur, Episcopis ibi huic modo prauitatis contemptus regula
personas, litteris maxreddat in fructum: tunc Antifesi, ipsi
fratres anciens et comperta, aut per usum admodum corri-
gas, aut carnis et distillentur condamnet, &c. que nos supe-
rius alla occasione recitamus. Et cursum inferiorum et per-
petuo anathemas feriantur, sicut Ecclesia confiteatur, aut con-
teret a Rege feliciter postulare, aut peraudere periculosa in-
festatione praesumpserit.

Sed & ne Clocharii Regis, qui (ut diximus) configi-
sus defuncti forenti vix etenim doxerat, & aliorum ince-
stuosus. Principum exemplum populus Francie solu-
mores suorum dominorum imitari deputaret, ut ijsdem
fandissimi Patres adiutoris inchoelata coniungit huc flati-
tuereunt. Consentit etiam vniuersitatis fratrilium, ut non solum
presentium rerum aliis, sed & animarum quoque debent pra-
parare remedii. Nullus ergo illatae coniuncta contra praecipuum
Dominum inire presumat, id est fratri reliqua, nec novarum
suum, vel tamquam patrum, vel forenti exar, sua finitima et fo-
ciare, atque annulat quaeque que relata est, neque non per se vel
mater et coniugio possit: per etiam condicione praecipuum
affineri, hec fandis Synodus, malos extremitates ex ea
lis Regum exemplis vepres incident. Sed & Reges
ipsos praesumentes contra canones, arroganterque libi-
tatis praeconiis ecclesiastici pastores bus deitatis in episcopos,
huc staoerit:

Quod si aliquibus rebus i consuetudo praeceps neglegit, ac
creta canusum violantur placuit, ut iuxta aliquam consuetu-
dim canorum decreta ferentur. Nullus cuiuslibet in iunctu ordi-
natus Episcopus, nisi quem populus & clericorum electio plen-
aria quebatur voluntate non primi imperio, neque per quam
libet conditionem et contra metropolitam voluntatem, vel Episco-
rum provincialium ingratuerit. Quod si per ordinationem regum
bonis ipsis culmen peraudere aliquis nimis tamitate re-
fusans: a compunctionibus loci ipsum Episcopum recipi posse
remittat. Ocum indebet ordinatum cognoscere, si qui
de pronicibus recipere contumaciter resistat, si a
fratribus annulat se fugiat, & ab iurorum omnium charitate
remetur, &c. Sane quidem id à Regibus praecepimus
hoc fandis rato in Occidente, tum etiam in Oriente, et
quae sunt dicta, & suo loco dicentur, fidem haec dobitum
faciunt.

Insuper vero cum illis temporibus inter fandos
Episcopos Gallicanos vigenter Ecclesiastica disciplina
congit, et praui homines à Rege impetrare conser-
tur, quod ab Episcopis facient prohibetur: unde & sic bar-
ter etiam praeceps regis, quam operantur, pe-
terentibz coniungit. Cui remitterat Patres obvia-
uit etiam vetue, hec facientes es. Nullus re alieno tem-
perante a regia auctoritate potestate: Nullus videtur, neque filium al-
terius extra voluntatem parentium aut rapere praecepit, aut
Regi beneficio astinet pestilendam: quod si tecum similes ab
Ecclesia communione remouit, anathematam damnatione plo-
tatur, hec & alia Partes, in omnibus regim audito-
rem plus sequi sublimenteri sacerdotali roborete
primitur.

Cum autem hoc Concilio Parisiensi minime subfecti-

b. Cons. Pa-
rii. 1. 2. 2. Cons.
2. Cons.

XX.

* cultit,

quadraginta nouem. Qui etiam oī secunda mensis Martij: &
iustiani Episcopatu mensis tres, & de origine quinque. huc
vigesima prima mensis iulij subrogatus est in locum
eius Ioannes cognomento Catellinus, ex parte Anastasi-
o vita illa loquitur.

Quod autem res Galliarum perlastratio occurrit: hic
est annus, quo S. Euphronius Turense Episcopus cre-
atus est, vir qui temporibus non eam raro provinciam
sed vnuatias plane Gallias illustravit. Supputatio antea
temporis hac ratione deducitur, quod icilicet eludent
Ecclesie Episcopus Gregorius a secundum Sigeberti
Francorum Regis annum, eundem numeri septimum
S. Euphroni. Porto Sigeberti inchoatum esse
anno Domini quingentesimo sexagesimo quarto, que
dicentur inferius, plam facient. Quod igitur hoc anno
certum sit rectificatione Gregorii Euphronium Turen-
nem Episcopum sedere consilie affirmare necesse est,
cuncta, que sub eodem Episcopo facta esse dicuntur, no
ante presentem annum contingit. Vnde & illud ex his
infest, Parisiensium Concilium, cui idem S. Euphronius
praeſens fuit, non ante hunc eundem annum celebrare
potuisse, sicut a hi ante biennio referunt. Dignus plane
memoria commentus ille habuerunt quo partes inter ali-
la adabilitate infusa, insinquentes aduersus regis omnes
stros in res Ecclesiasticas manus inquietantes, quoquot id
facere audent, anathemata festinando esse faneront.
Ex bello ciuii exorta licet illud fecerit, ut non ad
uersandus tantum bona manus hostes inquietent, sed
& rebus Ecclesiasticas munimur abstinent, acque qui ea
ab Episcopis impetrare diffident, importuna petitionis
a Regibus obtincent: ita cum sacrificio austringit gra-
fians, inconcellata tentia preda inuidae Ecclesiastum.
Sed & ambitio ambo, flexuosoq; gressu honoris
perueniente delictiens, breviori via seculari iuncta po-
tentia ad primos Ecclesiasticos honores sibi adiutum pa-
tefecit; cum videlicet pro Episcopatus dipendens li-
plos Reges adirent, petigentia que ab eis, quod obtinere
per leges Ecclesiasticas non licetabat.

Quamobrem aduersi eiūmodi a deo temere pre-
sumpta, facit lege tentata, atque proboleo visu para-
filiūm Galliarum Episcopi insinquentes, non clanculo,
vel in angulo, Regum timore, Synodus cor gere, sed pa-
risiis, ubi Rex ipse degeret conveuit. Praeterea tunc nobili
Ecclesiastici Partimenti S. Germani recente creatus Epis-
copus, ut ex ordinis subtilitatem patet) quem restuant
tem zelo Ecclesiastica discipline auctorem suum in eius
modi congregandi Concilii, mihi facile persuaderet. Res
plane agebatur magis momenti, verum enim aduersus
Reges Ecclesiasticas iara fidei viriupantes certamen fulci-
piendi et amplius ramen apud eos fuit. Dei timor, quam
Principium retrofuit, sicut sacerdotalis vigore, quo scilicet
eius Principes illi subditos sacerdotibus (in modo
Christi esse oves, & numerari sub gregi ipsius velint, &
non procul abici, & in eis hedges haberi male dictio-
nibus) cum tamquam ager diuinitus, primoq; loco ciol-
modi canonom promulgantur:

Itaque placet, ac omnibus vobis concubent obseruare, ut quia
nonnulli thesauri sui, per quaelibet scripturas pro captiuitate
de fauilibz vobis, Ecclesiastici aliquip contraria probantur: quod
a diuersis manu Deum timentibus extremis mortisora calida-
tate tenentur, ut aliorum oblati illi pertineant ad ratiem, nos in-
tueri cordi possunt diu in die, dum nimis cupiditas delectan-
tur ardore. Quicunque ergo immensior sui interitus, res Ecclesi-
(si supra discimus) delegat: multe possident, prae sumptu re-
tinere, & variare compertit. Et seruus sui distillentur re-
formare: ab omnibus Ecclesiastegregatus, & sancta communione
habeatur extranus, neque aliud habere remedium,
nisi culpan propriam verum emendatione pargatur. Indique
enam ad alterum Domini prospere permittatur, qui res Ecclesi-
asticas & audet rapere & intus possidere, ac iniqua defensio-
ne perdurat. Necatores enim pauperum indicandi sunt, qui co-
rum taliter almenta iheraxerunt. Sacerdotale ramen debet
esse prouisio, ut roudilam admunio mansueta precezel: ut si
res vespertinae iniuste, qui teneat, & admittat equitare refutat.

peus repensur Saphoratus eius ciuitatis Episcopus, quem intercalle conit Coencllo quinto Aurelianensi habet (et vidimus) anno Domini quingentorum et quinque genitio secundum eamini per haedem, posterius quod habet Conclum Paniensem, in quo idem Saphoratus depositus legitur, ante praeclentem Synodem celestam, inuenitumque ordinem, ut quod prius fuit, diuina pollicem celebatur omni Conclum hoc vero, de quo etiam post illud fuisse habetur; ve & qui huic habebut Germanum subscrivens, ipse sit funditus ille Dei facetus Germanus Paniensis, quem Eusebii successus post depositionem Saphoratus Aeminoas tradidit. Sine quidem cum Paniensem Conclum illud secundum dictum (verbi pro parte) paulo post quoniam Aurelianense Cöcilium habuum affirmat, ex quo ratio persuaderet ante praeclentem Synodum esse collectum.

Quod vero pertinet ad sanctum Germanum: plurimis et Abbate monasteri S. Simphoriani sanctificare vice, dignis monibus, & miraculorum editione praelatorem, precedebus Prophetis, vocatum ad regnum Parientis, Fortunatus P. Panienensis a Episcopis claudit, qui res ab eo praeclarae auge minifice gelatas enarrat. Sed & Veniamini Fortunatus, quanta sub eodem sancto Germano polletter Ecclesiastica disciplina Panienensis Ecclesia, regni ecedit carmine ad Parientium clementem in eo finis:

sab. Dua Germani felix exercitu bie est.

Mystra rede manu, & tua castra via.

Cuncta piane doctero, maximu Dei beneficio his calamitosis temporibus euclum in sestem Pontificis eam tam Antifitum, cuius virtutum fulgore non Galle folam, sed valuerunt orbis Occidentalis illustratae, praeferentesq; omnes tibi viri mondis & exemplis, inter alios etiam quoniam sub eodem Antifitum Chil debetus Rex Francorum pietate exultauerit, plura summa et egregia monumenta, acque in primis bysiliusq; S. Vincenzo, ipso Germano hortante, construendo qui tuo loco dicti suntus.

Dilectionemvero copiosa largidone Fortunatus P. Panienensis Episcopus in rebus gelitis eiusdem Santi Germani haec habet his verbis: Quia (inquit) telematum de rebus Ecclesiæ, quam populi oblatione, vel regis manus per manus tuas sanctificata sunt, sed illi, qui omnia sunt, sunt numerata. Denique quadam vix præcessenteissimum Chil de Chilobetui Regis sub sancto Germano erga patres amatores acque munificientia & vix plane illud fuerit certe experientia cognitam, vbi Sacerdotes fanarii dilectiones expletu lios, Reges speme felicis suaque sub fabrico, secundum vulgatum illud Machabeorum et Propter Omnia Pontificia pietatem & animos odio habentia misericordia, & ipsi Reges & Principes locum summi bonorum dignaverunt, & templum maximam honoribus illustrarunt. Ad sc. Germano plura inferius numerus ad S. Empsonianum Episcopum Turonensem, de quo dicere coepimus ipso exordio narrationis Concilij Panienensis, recessu oratio.

Ex ari a hunc ipsum dñe Epistola Venancii Fortunatus, nec nos carmen, quo eum mirifice laudat, dignum tamq; Martini predicat succōfōrem, cum eius tempore amplioribus miraculis eiusdem sancti cimetiē confirmant. Preedicat idem Fortunatus eiusdem fanarii numeraria a erga pauperes mitificam charitatem illis veribus:

Si ueris p. carmen tu reddi amatum,

Et per reproprias hic hales bofes operi.

Aliquis munda genit, triflū luce nemo recedit;

Sed laetum remonunt, letescere facit.

Marijus meritu has vos in sede locutis:
Digni eras hars, qui sua iusta cole,
Illa tenet celum, largo dorsi omnia vota;
Christi, undū eris hunc, iusti uero virtutem. &c.

At (vt paululum à Synodi Actis dilueramus) quæ hoc lofo tempore, cum ledicer Euphrionis, & bella vigent Clohari, auctorius Chramnum filium sibi miranda fieri conseruent virtute S. Martini, rogante eodem Euphrionis Episcopo, memoratu digna, accipit à Gregorio clusum Ecclesiæ Antifitæ succellere, dum ait:

Dignum existimat & illud non omittere in relatu, quod Viliethario Presbyter referente audisti. Tempore, quo propter per fidam Chramnum iram Clohary Regis incunabula, in basilicam sancti Martini confugit, argu sibi in catena positus custodiebat; sed virtute beati Martini Praefatu communica catena, facta non potuerunt. Nefis autem quomodo insoniente negligenter, sibi atrium comprehensionis effigiem oneratum ferto, vñculū post terga manib; ducebant ad Regem. At ille voce magna clamare ceperit: vi sibi beatus Martinus miseretur, orare, ecce cum sineret ab ore capiendum, cuius deuotus expertus at templum. Statimque in eius vicibus, orante beato Euphriono Episcopo de miso chitatu contra basilicam, dissolue fuit manu eius & omnes bacis catenarum confusa excederunt. Perdulit autem vñculū ad Regem, & iterum in compedibus & catenis conficitur reuinatur; sed invocato nomine sex dicti patroni, ita omne ferrum super eam communica est, ut putare illud fuisse quasi gloriam. Hoc tantum erat in Hispania, ut non solueretur à vinculo, quovalis que nomen illud faciari solum invocasse: invocato autem, omnia abscedunt. Tunc alterius ingenii videtur virtutes S. Martini vñculū operari, & abenere vincularum absonat eum, & pristine restituit libertati. Ita ab ipsis Viliethario Presbyteri ore coram multis testimoniis scilicet & cognovit illa Gregorius. Porro quomodo tot tantique domi abusus, aduersus patrem iterum rebellans, meritas impius poenas dedit, infelix suo loco dicuntur sumus.

Redeamus modo ad S. Episcopos prioris ordine positi Concilij Panienensis. Interfusis eidem quoque reperiuntur Sancti Prætextatus Rothomageniis Antiles nobilior postea redditus corona martyri, de quo suo loco pluribus agendum erit. Qui vero subscriptus Chalactenus nominatur, scilicet hunc suffice Episcopum Carnatenensem fanaticare clarum, sed iniuria temporis obscurum redditum, de quo vñcum, quod extat, monumentum hic deforbendam paramus, ut quoquo modo eundem vindicemus in lucem. Venantius enim Fortunatus f. eius sepulchro huiusmodi inscriptus Epitaphium hoc titulo praenominatum:

Epitaphium Chalacteni Episcopi chitatis Carnatenensis.

Illacrymant oculi, quatinus viscer a fletu,

Nec tremunt digitis seruire dorso valent;

Dum modo que nobis vino, dico verbis sepulito;

Carmen vel dulcicorog amara loquunt;

Digne tuis meritis, Chalactensis sacerdos,

Terde notur nobis, quem isto, share, fagio.

Tu patrarium repetu, nos triste sub vro reliquias;

Tu tenet aula niten, nos tenet ovo dies.

Ecco sub hoc tumulo pietatis membra quiscent;

Dulcor in ramulo lingue sepulci a sacre;

Forma venusta deinceps, animus sine fine benignus,

Vox suauem legem premetitate Dei.

Spes cler., rusa viduarum, pars eagentum,

Cura propinquorum, promptus * ad omne bonum,

Organa P. falteri vocem modulamine dulci,

Et terget laudans plectra beata Dei,

Centere eloqui bene pugnans vulnera mortis;

Quo patiente fuit fiducia medie la gregi.

Sex qui iusta gerens, olo bonum in super annis,

Exoptata vera influs ad offra redit;

Ad paradisicas epulas te cune redit;

Vnde gemina mundus, gaudet honore polus.

Et quia non debito quanta est tibi gloria laudum,

Non debes fieri talus, amice Diti.

XXX.

e Greg. T. 2.
vñculū de mis-
trac. S. Mar-
tis. lib. I. c. 2.
CHRAM-
NVS LIBE-
RATVS A
VINCVLIS.

XXXI.

F. Fertut,
carm. L. 4.

* & melle

* latu

Hac quia fons Fater pro magnis partus suorum:
Pro Fortunato qui eum precare tuo:
haec tenus vetus memoria Chalæ Exercit: sed agamus de
reliquis.
XXXII.

Interfuit pariter eidem Concilio fama ille infamis,
deca Aquitanus, Leoninus Episcopus Burdigalenensis, de
quo plura dicenda nobis exiunt interius, cum agemus de
Concilio Santonensi ab ipso collecto postro idem inter-
fuisse reperitur quarto Aurelianensis Concilio. Preter
alios vero nobis incomptos, qui penultimo pontificis
loco Paternus, sanctissime confitimus existit Episcopus
Aブigenensis, quem etiam Catholica Ecclesia a scriptis
tabulis Ecclesiasticis annis memoria celebrat decima-
sexta die Aprilis. Exia ad eundem Epigrammatum Venantii
Fortunati his verbis:

a Fortunato.
carminib. 9.

Hoc qui fons fater pro magnis partus suorum:
Pro Fortunato qui eum precare tuo:
haec tenus vetus memoria Chalæ Exercit: sed agamus de
reliquis.

XXXII.

Interfuit pariter eidem Concilio fama ille infamis,
deca Aquitanus, Leoninus Episcopus Burdigalenensis, de
quo plura dicenda nobis exiunt interius, cum agemus de
Concilio Santonensi ab ipso collecto postro idem inter-
fuisse reperitur quarto Aurelianensis Concilio. Preter
alios vero nobis incomptos, qui penultimo pontificis
loco Paternus, sanctissime confitimus existit Episcopus
Aブigenensis, quem etiam Catholica Ecclesia a scriptis
tabulis Ecclesiasticis annis memoria celebrat decima-
sexta die Aprilis. Exia ad eundem Epigrammatum Venantii
Fortunati his verbis:

Nomini antiquo fulget tua fusa a Patre,
Mone, qui propria te facit esse patrem.
Seruit q[uod] nobis non cunsumus omnia preflas,
Et tibi deinceps das pia vota libras.
Ut bona diftributas modo quo tam prompta baceris,
Vnde magis preflas amplificatur opes.
Quodnam estet ferulatum, quod Paternus imperiū Fortu-
natus, idem alio docet Epigrammate verbis istis:

Parvum tandem infa[n]tia veneranda Sacerdos:
Nomini officium inv[er]e, Paternus regi.

Qui proprio meritū ornata alteria Christi,

Tam p[re]ce quam voto das plausa Deo,

Sapientia, cede tamē, quid me forte fessili:

Nam solit illa misera erat habere manus.

Obireat supplex modo pagina misera fessili:

Has quoque cum religione me memorare velim.

b. Fort. die 6.
Aprilis.
Tom. 2.
XXXIII.

XXXIV.

c. Recitata
ab aliis à
G. 5. lib. 9.
ap. 19.

XXXV.
EVPIRO-
NILE ET A-
LIORVM
EPISCOP,
AP[osto]LUS AD
S. RADEGUN-
DE REGNUM AM
DE INSTI-
TUTIONE
AC. 22. 17.
XXXVI.

canū in finibus veneranda fides primordia restitare, & aliis ad
pascuum sociorum tunc ineffabilem peruenientem Trinitati De-
monicā Savanniam (cum videlicet tempore Confusione Gallis Ariana Hereticis sub Saturnio Arlatensi Episco-
po graffebatur) ne quid hic minus acquereret, quam in
Orbi circulo predicatoris apostoli obtemperaret: beatum Marti-
num peregrinum de flue ad illuminatissimum patria signatus ob-
dirigere, misericordia consolante: qui licet apostolarum tempora
non fuerit, tamen apostolicam gratiam non effugerat: nam quod do-
fuit in ordine, supplicium est in mercede: quantum sequunt gradu
ille nihil subterbit, qui merito antecellit. Hanc quoque reveren-
tissima sita, in vobis congratulamus, redimita surgere super-
erit dilectione exempla proportionate divinitate: nam declinante
tempore exempla proprieitate, vestris sensis certamine fides restituta
in flore, & quod vetero reparet atque excedat, tandem fer-
uentu animi rursum indebet ardore.

Se cum pene eadem venerantur ex parte, qua beatum Marti-
num huc adducimus acesisse, non illi merito, si illum imitari
desinat in operi, quem tibi ducem credimus tamen ex estribus: vi
cuius ex sententijs religiosi, scilicet voti complexus & exempla, & be-
atitudinem vobis in tantum tibi facias esse socium, in quantum
tempore regis habeas de mundo. Cum opinione radio prae-
stante, ita reddi audientium petula catelli fulgor sufficiat, ut
pugnare provocati quidam animi, dimini ignis similia facien-
ti, caput felicitatis amide in charitate Christi fonte vel prior petuli-
trierit, & relatio parentum, ut si magna eligat, quam ma-
tris, sicut ex gratia non natura.

Igitur hunc studi vota videntes, gratias clementia supera
referimus, qui valentates bonum sua facit voluntate cen-
nelli: quoniam confidimus, qui apud vos inbet obligi, si vult
amplius servari. Et quia quasdam compertimus, Dicitate
propria, de nostra territorio ad institutionem regule de
fidelitatis canuolasse, insufficiens etiam vestra petitione ep-
istolam libenter a nobis exceptam, hoc Christo analis & ram-
bulator formamus, ut licet omnino equilater, que ibi conuenient
in Domini charitate manifera, desent innotescere confidere,
quod videntes libertatem animo suscipiunt: quoniam conti-
nuerint in deo, Christi fides, calo testis promissa, via viale
monachy, uno de corde ergo ex parte patrulari convergenda & con-
culcanda vobis plateau loco, iusto separata a communione nostra,
dies matutinus vobis feritur. Ita, ut si fortuna, Corbo-
relatio, homini valuerit uolare, diabolus captivus, non solum
ipsa quae resurgit, sed etiam illa, qui ei communis est, super ipsi adul-
teri & postea occidit quam maritus, vel quisque in hoc factis
venenam magis quam confusum manifestat, fons vitiosus,
sicut de illa dictum est, exstet indeo, nisi optantibus, pen-
itentibus separatione salva, per competentiam exercendi ci-
manus penitentium a loco, quo exegista fuerat, recipi merceria
& annecti.

Adiungit etiam vi etiam, qui nobis quendamque successori
sunt Sacarolites, similes condonantes & cancellantes affectu illa tra-
tati & si (quod non credimus) aliquid ipsi relevant alter, quam
nostra deliberatio continet, relaxare: nostri: se nobis eti-
ma iudice definitio evanescit, quia communis est falso in-
struere, si quod Christo promittitur, immutabiliter observetur.
Quod nostra determinatio decrevit, pro fieri etiam in
propris mensis fabrickationis credimus roburandum perpetua-
ter a nobis. Christo auctoritate datuimus. h. Dennis laicelli
mororum actum Epistola, sive dedicati Deo virginibus
ficeret: de decreto: quibus aemontantur nostri fe-
cili. Non atores & ipsi ex monachis, & Deo dicatis virgi-
nes.

XXXVII

XXXVIII

XL

per ex mortuorum abducere. Quis adeo mentis obtutus sit, non dicimus intelligere, quam perhui sit fuit, qui contra iuramentum sanctissimis illis Deo dignis Episcopis, qui immunitate obiret miraculis, & virtutibus omnis genetis etiâre decorat. At de his satis.

IESV CHRISTI

Annus 560.

IOANNIS PAP. IVSTINIANI IMP.
Annus. Annus 34.

Sexagesimus supra quingentesimus Domini annus. Inchoatus post Basili Consularum decimus nonus, siem Imperatoris trigesimus quartus, Constantino politanis validis legibus. Etenim & egorans idem Imperator coniugio mortuorum faciebat, quia si inter regno quiete, quod vel agendi intentum libi sumentibus, ingesta plane perpetrata sunt scelerata, que in vrbis diepsone ab hostibus fieri confiduerunt; inter alia vero ergoletia necatorum sunt exemplaria. Si enim viuentes ad eum Princeps, Prasinorum factio talia impone agendi vicibus ipsa eis esse conceperat quid putandum post remunctorum Imperatoris in oriente non esse presumptum sit, ut ipsi, sine potius a contraria fictione Imperatoris potestis cum preliu loctusque pax? Sed quomodo idem Imperator ex imperio ope factorum martyrum vocauerit, cum omnes referant; nos ex ipso tempore Procopio, eam petamus historiam, ac eam:

Iusti virginis Sive bruci templum fundatum est nec magis existens, ut sibi non possem. Ita affermarunt ex antiquo reliqua se fundens virorum non minus, quam quatuor qui in Romano exercitu era merentes, mihi itabat in ducatis Syriae apud Melitensem vici Armenia etiam etiam Lyciam, et haec buna, invenienter arat, ut illi viri, id est, in locis in quibus erat, eam regnum forent. Quippe Iustinianus aperte et maxime affectus, reverenter enim fluxu in genua defensione dolere consuevit, quantum ex ea causa diceriderit, cu siem refactos non alia occasione, superetus enarrauit, sequitur fabula: haec gitan morbos facientes metu, orum quoniam et letorum, et eminenter et effigie quicunque reliqui aope lassitudine, et haec fulmina, et viri apud suos in qua maius invenientur, plus si, et quodcumque lassitudine et reliquias fortior regis impetu raro, et datur dolor corporis, quod dei solus curat. Quod profectus, deinde nesciit esse ibidem, manus suam ostendit eorum que affligerunt. Nam ex sandis in rivo suo to dictum manebat, & exculpans se fundens, et de etiam parparem regis regum imbutus & humectauit. Quoniam regis respondebat in modis metu et alterius in regis ueritatem, utrum quae tunc facta sunt testimonium. Hoc Procopio.

At non semel tam unum factorum martyrum beneficium contumelie habuit, sed et regum, & regum, & eis mortis suobis et crux aquae reuocatur ad vitam constatniam que iam relata, non hoc anno acciderint vel notus que iste auctor his primit, quippe pro animi sententia ludicra. Porro rem gestam idem Procopius ta narat, Etiam quod a experientiis ei modo remedium ex quatuor fundorum martyrii cliquis, alias opere factorum martyrum Celsi & Damiani. Haec autem idem referit his verbi circa similitudinem in ardore fata & edito leto sancti Celsi & Damiani in templo dedicatum est, vix in fini auctor ageretur, et tam mortuorum feciem presentem, neque enim deperatur. Quater causas facientem isti sandals patrum & vestrum apparetur curauerat. Causa beneficii, etiam per ipsam facturam permissa ipsi important platea &

indigna tangit ex istibz elegancia, magnitudine, & fulgore, minu templo in illustravit, huc cipie.

Non id recens semel experimento declaratum est, Sanctorum reliquias Dei ope edidisse miraculab exordio enim nascitur Ecclesie, veluti e fonte petenti copiose fluente riuisque eurationem in omnes orbis partes emitente Sanctorum reliquias id praefuisse, que superius singulis ferme annis tunc videt, per specia lucem demontant. Sic etiam paries ostium est, ubique locorum cultum sacrae imagines semper in Ecclesia Catholica v. guisse, de quo hoc pariter anno hodie vulgare exemplum Annales continent: hoc enim anno id accidisse Sigebertus est auctor, quod narrat his verbis: *Hoc tempore Iudeus quidam imaginem Salvatoris Ecclesie futuri depinxerat, et ambo traxit. Et eam clam in dominum suam defens, et volens flamam ex auro fessum arietem, et venationis videns, pro florore et m. abscondit. Quem Christiani requirebant, et per vestigia sanguinis inuenientes, eam sanguinolentam receperant, tamen vero lapidaverunt, huc ipse.*

Quod vero de ludis mentis facta est non pristinum dicere, ciadum Iustiniani imperatoris tempore tradi. Theodosio Iusto proditum librum apud Hebreos secundum de Christi in templo facti, et id functione deque Dei genitricis virginitas a sacerdotibus Iudorum facta per oblationes explorationem, narratur eiusmodi apud Suidam historiam, eademque à diuersis alicanticibus recentioribus repetita: quam ut cōmemoratum nos res pulchri memores sumus Tomo Annalium primo.

Quod ad res Occidentalis Ecclesie pertinet, v. timos adamus Hispaniarum fines Occano contiguos, ipsam, inquit, Gallicam prouinciam, ubi regnantes haec tenus Suevi Reges iidemque impii post Alaxam apostolam haud modicum Catholicae Ecclesie dannum intuleri vlique ad primum enim, quo regnate capite Theodosius, tenuerat, regnum annos decem, secundum exactum doctissimi viri Morals percutiacionem, cui haud intiti lobificabimmo. Quod autem hic ipse in Concilio priori Bracharense Arianius dictus inveniatur, error blasphematur. Communis fuisse reputatur tam partis, quam filio vi Miro viterque nominatur: sed pater Theodo, Aris, filio praeponens fuisse cognitor, licet apud Gregorium Turonensem idem, qui Theodosius, Charracius etiam municipatus inveniatur, eum in tamen esse cum ipso Mironis parente, ex eodem auctore probatur. Sed quando occasione eidem Regis conuersio ad rectam fidem contingit, hic ex ipso Gregorio res tunc temporis scripta: de Greg. Tu. mirar. S. Martin. d. t. c. 11.

IV.
MIRACULUM
LAEXSAN
CTORVM
RELIQUIASV.
IMPOSTUR
RA DELI
BRO RE
CONDITO.VI.
THEODO
MIRVS REX
SEVERVM
BEDDITVS
CATHOLI
CVS.

VII.

hac

d Greg. Tu.
mirar. S.
Martin. d. t.
c. 11.